

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 27 mars 2019*

”Överklagande – Subventioner – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Slutgiltig utjämningstull – Förordning (EG) nr 597/2009”

I mål C-237/17 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 8 maj 2017,

Canadian Solar Emea GmbH, München (Tyskland),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Changshu (Kina),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Luoyang (Kina),

Csi Cells Co. Ltd, Suzhou (Kina),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, tidigare Csi Solar Power (China) Inc., Suzhou,

företrädna av J. Bourgeois, A. Willems, S. De Knop och M. Meulenbelt, advocaten,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av H. Marcos Fraile, i egenskap av ombud,

svarande i första instans

Europeiska kommissionen, företräd av T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland och N. Kuplewatzky, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på sjunde avdelningen T. von Danwitz, tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna K. Jürimäe, C. Lycourgos (referent), E. Juhász och C. Vajda,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc, Csi Cells Co. Ltd och Csi Solar Power Group Co. Ltd, tidigare Csi Solar Power (China), Inc. (nedan kallade Csi Solar Power) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 28 februari 2017, JingAo Solar m.fl./rådet (T-158/14, T-161/14 och T-163/14, ej publicerad, EU:T:2017:126) (nedan kallad den överklagade domen) i den del tribunalen genom nämnda dom ogillade deras talan om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66) (nedan kallad den omtvistade förordningen) i den mån den är tillämplig på klagandena.
- 2 Europeiska kommissionen har i sitt anslutningsöverklagande yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen i den del tribunalen ogillade den invändning om rättegångshinder som kommissionen framfört.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 Artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 2009, s. 1) (nedan kallad grundförordningen), har följande lydelse:

Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att utjämningsbara subventioner och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 31, ska [Europeiska unionens råd] på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén införa en slutgiltig utjämningstull.

Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det.

...”

- 4 Enligt artikel 1 i den omtvistade förordningen infördes en slutgiltig utjämningstull på 6,4 procent på kinesiska företag, som liksom sökandena, inte ingick i urvalet utan som samarbetade i undersökningen och som angavs i bilagan till förordningen.
- 5 Förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, föreskrivs i artikel 2 i förordningen i huvudsak att den import som deklarerats för övergång till fri omsättning för produkter som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39) och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen

och som förtecknas i bilagan till kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 2013, 325, s. 214), ska undantas från den antisubventionstull som införs genom artikel 1 i förordningen.

Bakgrund till tvisten

- 6 Klagandena tillhör koncernen Canadian Solar. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. och Csi Solar Power är exporterande tillverkare av solceller och solcellsmoduler av kristallint kisel. Canadian Solar Emea presenteras som deras närmsta importör som är etablerade i Europeiska unionen.
- 7 Den 6 september 2012 offentliggjorde kommissionen ett meddelande i *Europeiska unionens offentliga tidning* om att kommissionen inledde ett antisubventionsförfarande rörande import till unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Kina (EUT C 269, 2012, s. 5).
- 8 Parallellt med detta offentliggjorde kommissionen den 8 november 2012 ett meddelande i *Europeiska unionens offentliga tidning* om att den inledde ett antisubventionsförfarande rörande import till unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Kina (EUT C 340, 2012, s. 13).
- 9 Canadian Solar-koncernen samarbetade i detta förfarande.
- 10 Den 23 november 2012 ingav klagandena en begäran om att de skulle väljas ut i urvalet, som föreskrivs i artikel 27 i grundförordningen. Kommissionen biföll emellertid inte denna begäran.
- 11 Den 1 mars 2013 antog kommissionen förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 61, 2013, s. 2).
- 12 Den 4 juni 2013 antog kommissionen förordning (EU) nr 513/2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 (EUT L 152, 2013, s. 5).
- 13 Den 2 augusti 2013 antog kommissionen beslut 2013/423/EU om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, 2013, s. 26), det vill säga åtaganden som gjorts av en grupp samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare som förtecknas i bilagan till det beslutet, inbegripet Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. och Csi Solar Power tillsammans med den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (nedan kallad den kinesiska handelskammaren).
- 14 Samma dag antog kommissionen förordning (EU) nr 748/2013 om ändring av förordning nr 513/2013 (EUT L 209, 2013, s. 1) för att beakta beslut 2013/423. I artikel 6 i förordning nr 513/2013, i dess lydelse enligt förordning nr 748/2013, föreskrivs bland annat – förutsatt att vissa villkor är uppfyllda – att import av vissa produkter i denna förordning, som deklarerats för övergång till fri omsättning och

som har fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och som förtecknas i bilagan till beslut 2013/423 undantas från den preliminära antidumpningstullen som anges artikel 1 i förordningen.

- 15 Den 27 augusti 2013 lämnade kommissionen ut de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att föreslå införandet av antidumpningstullar på import av moduler och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina.
- 16 Sedan resultaten av antidumpnings- och antisubventionsundersökningarna slutgiltigt meddelats, inkom de exporterande tillverkarna tillsammans med den kinesiska handelskammaren med ett meddelande om ändring av deras ursprungliga erbjudande om åtaganden. Kommissionen godtog villkoren i åtagandet i syfte att även undanröja skadliga verkningar av subventionerad import. Dessutom begärde ytterligare ett antal exporterande tillverkare att få omfattas av detta åtagande.
- 17 Rådet antog den omtvistade förordningen den 2 december 2013. Samma dag antog rådet även genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 1).
- 18 Den 4 december 2013 antog kommissionen genomförandebeslut 2013/707, genom vilket det godtog det ändrade åtagande som erbjudits av de exporterande tillverkare som förtecknas i bilagan, tillsammans med kinesiska handelskammaren, i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder.
- 19 Efter ingivandet av ansökan om ogiltigförklaring i det mål som gav upphov till den överklagade domen, antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2015/866 av den 4 juni 2015 om återtagande av godtagandet av åtagandet för tre exporterande producenter enligt genomförandebeslut 2013/707 (EUT L 139, 2015, s. 30). I enlighet med artikel 1 i denna genomförandeförordning drogs godtagandet av åtagandet tillbaka bland annat vad gäller Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. och Csi Solar Power. Denna genomförandeförordning trädde i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, det vill säga den 6 juni 2015.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 20 Till stöd för sin talan åberopade klagandena tre grunder. Den första grunden avsåg ett åsidosättande av artikel 10.12 och 10.13 i grundförordningen, den andra grunden ett åsidosättande av artiklarna 1 och 27 i denna förordning och den tredje grunden ett åsidosättande av artikel 2 c i den förordningen.
- 21 Tribunalen avsåg inledningsvis rådets och kommissionens invändning om rättegångshinder. Tribunalen slog därvid bland annat fast att godtagandet av ett erbjudande om åtagande inte inverkar vare sig på frågan om en talan mot en rättsakt om införande av en utjämningstull kan upptas till sakprövning eller på bedömningen av de grunder som åberopas till stöd för talan och att klagandena behöll ett berättigat intresse av att få den omtvistade förordningen ogiltigförklarad.
- 22 Därefter prövade tribunalen de grunder som klagandena hade åberopat till stöd för sin talan. Tribunalen konstaterade att de två första grunderna inte kunde tas upp till sakprövning och att talan inte kunde bifallas på den tredje grunden. Tribunalen ogillade således talan i sin helhet.

Parternas yrkanden

- 23 Klagandena har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
  - bifalla talan i första instans och ogiltigförklara den omtvistade förordningen, i den mån det rör klagandena,
  - förplikta motparten att ersätta klagandenas rättegångskostnader samt sina egna kostnader, såväl i första instans som i överklagandet,
  - förplikta övriga parter i överklagandet att bära sina egna rättegångskostnader, och alternativt,
  - upphäva den överklagade domen,
  - återförvisa målet till tribunalen för nytt avgörande,
  - fastställa att beslut om rättegångskostnaderna i första instans och i överklagandet ska anstå till dess tribunalen slutgiltigt meddelar dom, och
  - förplikta övriga parter i överklagandet att bära sina egna rättegångskostnader.
- 24 Rådet har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet och i förfarandet vid tribunalen.
- 25 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 26 I anslutningsöverklagandet har kommissionen, med stöd av rådet, yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
  - i första hand förklara att talan kan upptas till prövning i första instans,
  - i andra hand, förklara att saknas anledning att pröva talan i första instans, eller
  - i tredje hand, ogilla talan i första instans och underkänna den tolkning av orsakssamband i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen som tribunalen gjort inom ramen för den tredje grunden för talan i första instans, och
  - förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Klagandena har yrkat att domstolen ska
- ogilla anslutningsöverklagandet i dess helhet,

- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader samt att bära sina egna kostnader, såväl i första instans som i överklagandet, och
- förplikta rådet att bära sina rättegångskostnader.

Prövning av anslutningsöverklagandet

- 28 Kommissionens anslutningsöverklagande har främst till syfte att göra gällande att talan inte kunde tas upp till sakprövning i första instans, vilket är en fråga som måste avgöras innan de sakfrågor som gjorts gällande i överklagandet i huvudsaken kan prövas. Anslutningsöverklagandet ska därför prövas först.
- 29 Till stöd för sitt anslutningsöverklagande har kommissionen, med stöd av rådet, anfört två grunder. Den första grunden, som åberopats i första hand, avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att den omtvistade förordningen i sig kan få rättsverkningar för klagandena. Den andra grunden, som åberopats i andra hand, avser en bristande motivering och felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att klagandena fortfarande hade ett berättigat intresse av att få den omtvistade förordningen ogiltigförklarad vid tidpunkten då den överklagade domen meddelades.

Den första grunden för anslutningsöverklagandet

Parternas argument

- 30 Den första grunden för anslutningsöverklagandet, som görs gällande i första hand, består av två delar.
- 31 I den första delen av denna grund, vilken avser punkterna 38–44 i den överklagade domen, har kommissionen gjort gällande att tribunalen lämnade en otillräcklig motivering till sin slutsats att den omtvistade förordningen, och inte genomförandebeslut 2013/707, påverkade klagandenas rättsliga situation, och att tribunalen i vart fall genom denna slutsats åsidosatte den allmänna unionsrättsliga principen om institutionell jämvikt och artiklarna 13 och 14 i grundförordningen.
- 32 Kommissionen anser för det första att tribunalens konstaterande att en ogiltigförklaring av den angripna förordningen utgör ett tillräckligt medel för att ifrågasätta slutsatserna vad gäller förekomsten av subventioner, skada och orsakssamband, inte alls beaktar det förhållandet att klagandena var tvungna att angripa genomförandebeslut 2013/707 om deras syfte var att ifrågasätta sådana slutsatser. Tribunalens konstateranden stöder emellertid endast slutsatsen att talan kan väckas antingen mot den angripna förordningen eller mot genomförandebeslut 2013/707. Härav följer en bristande motivering, eftersom det är omöjligt att utifrån den överklagade domen förstå varför den omtvistade förordningen nödvändigtvis, eller till och med vanligtvis, ska vara den rättsakt som angrips, och inte om genomförandebeslut 2013/707, vilken i själva verket fastställer den berörda importörens rättigheter och/eller skyldigheter.
- 33 Kommissionen anser för det andra att tribunalen, genom att slå fast att talan ska väckas mot den omtvistade förordningen och inte mot genomförandebeslutet 2013/707, åsidosatte den allmänna principen om institutionell jämvikt och fördelningen av befogenheter mellan rådet och kommissionen som fastställs i artiklarna 13 och 14 i grundförordningen. Tribunalens slutsats innebär i själva verket att detta genomförandebeslut inte som sådant är tillräckligt, utan att det kräver validering genom oberoende rättigheter och skyldigheter som fastställs av rådet genom antagandet av den omtvistade förordningen.

- 34 Kommissionen har dessutom påpekat att denna felaktiga rättstillämpning inte kan avhjälpas genom konstaterandet i punkt 39 i den överklagade domen, enligt vilket unionsdomstolarna ”underförstått men med nödvändighet” fastställt att talan mot förordningar om införande av slutgiltiga tullar som väckts av berörda parter vars åtaganden har godtagits kan tas upp till sakprövning. För det första har en sådan fråga helt enkelt inte diskuterats i den rättspraxis som anges i denna punkt och för det andra står denna rättspraxis direkt i strid med dom av den 29 mars 1979, NTN Toyo Bearing m.fl./rådet (113/77, EU:C:1979:91).
- 35 I den andra delen av den första grunden för anslutningsöverklagandet har kommissionen gjort gällande att godtagandet av ett åtagande är en gynnande beslut, vars antagande begärts av klagandena och vilket inte påverkar deras rättsliga situation. Tribunalens motsatta slutsats i punkt 43 i den överklagade domen, även om den anses vara korrekt, innebär endast ett fastställande av ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av genomförandebeslut 2013/707, men inte en ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen. Punkt 43 i den överklagade domen innehåller en felaktig rättstillämpning i två avseenden.
- 36 I nämnda punkt 43 lämnas inte någon motivering till varför kommissionens godtagande av ett åtagande skulle skilja sig från ett kommissionsbeslut i vilket en anmäld koncentration förklaras förenlig med den inre marknaden, kommissionens beslut att förklara att ett avtal inte strider mot artikel 101.1 FEUF eller ett beslut som förklarar ett anmält statligt stöd förenligt med den inre marknaden.
- 37 Vidare har kommissionen hävdats att det i artikel 13 i grundförordningen inte föreskrivs att en separat rättsakt ska antas när kommissionen har slutfört undersökningen av subventioner och skadan. Av tribunalens slutsats följer emellertid att ett bolag som erbjuder ett åtagande är skyldigt att i förväg väcka talan mot beslutet om godtagande av åtagandet, till och med innan antisubventionsundersökningen avslutas flera månader senare.
- 38 Kommissionen har, för fullständighetens skull, gjort gällande att punkt 44 i den överklagade domen innehåller en felaktig rättstillämpning i två avseenden. För det första grundar sig tribunalens konstaterande att den omtvistade förordningen påverkar klagandenas rättsliga situation i fråga om ”utjämningsstullar på produkter som inte omfattas av åtagandet” på en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av erbjudandet om åtagande eller att tribunalen missuppfattat bevisningen för det fall detta erbjudande kan betecknas som ”en faktisk omständighet”. Enligt kommissionen hade klagandena nämligen inte rätt att sälja den berörda produkten utom i enlighet med bestämmelserna i åtagandet, vilket klart och utan tvetydighet följer av erbjudandet om åtagande. Tullar kunde således endast uttas på varor som överstiger den årliga nivån, men tullar kunde inte uttas på ”varor som inte omfattas av åtagandet”.
- 39 Eftersom tullar på ”varor... som överstiger den årliga nivå” redan ingick i erbjudandet om åtagande, var det således inte fråga om en ny rättighet eller skyldighet som följer av den omtvistade förordningen.
- 40 Klagandena anser att domstolen ska underkänna den första grunden för anslutningsöverklagandet.

Domstolens bedömning

- 41 Kommissionen har i den första grunden för anslutningsöverklagandet i huvudsak gjort gällande att tribunalen, i punkterna 38–44 i den överklagade domen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att den omtvistade förordningen i sig kan få rättsverkningar för klagandena.
- 42 I den första delen av denna grund görs i huvudsak gällande dels att tribunalen lämnade en otillräcklig motivering till sin slutsats att den omtvistade förordningen – och inte genomförandebeslut 2013/707 genom vilket kommissionen godtog det åtagande som erbjudits av de exporterande tillverkare som

förtecknas i bilaga till beslutet, däribland Canadian Solar-koncernen – påverkar klagandenas rättsliga situation, dels att tribunalen genom denna slutsats under alla omständigheter åsidosatte principen om institutionell jämvikt.

- 43 Domstolen framhåller att tvärtemot vad kommissionen har anfört har tribunalen i punkterna 38–44 i den överklagade domen varken angett att den omtvistade förordningen nödvändigtvis, eller till och med vanligtvis, ska utgöra den rättsakt som angrips, eller att talan om ogiltigförklaring ska väckas mot den förordningen och inte mot genomförandebeslut 2013/707. Det kan således konstateras att kommissionens argument vilar på en felaktig tolkning av den överklagade domen. Under dessa omständigheter kan tribunalen inte klandras för att inte ha motiverat något som inte har konstaterats.
- 44 Det ska vidare konstateras att för det fall kommissionens ståndpunkt godtogs, skulle det hindra företag, vars åtaganden om minimiimportpris godkänns av kommissionen, att angripa en förordning om införande av en slutgiltig utjämningstull. Såsom tribunalen påpekade i punkt 39 i den överklagade domen har varken tribunalen eller domstolen, i de domar som nämns i denna punkt, slagit fast att en talan om ogiltigförklaring som väckts av ett företag mot en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningstullar inte kan upptas till sakprövning på grund av att detta företags åtagande om minimiimportpris godtagits av kommissionen.
- 45 Det ska också framhållas att den omtvistade förordningen nödvändigtvis påverkar klagandenas rättsliga situation, eftersom det erbjudna åtagandet inte längre skulle gälla om en sådan förordning ogiltigförklarades. Det var just detta förhållande som tribunalen påpekade i punkt 42 i domen.
- 46 Domstolen erinrar i övrigt om att klagandena, såsom framgår av punkterna 41 och 42 i den överklagade domen, fortsätter att omfattas av utjämningstullarna enligt den omtvistade förordningen, vilket följer av artiklarna 1 och 2, för import som överstiger den årliga nivån enligt åtagandet om minimiimportpriser.
- 47 I detta sammanhang kan kommissionen inte med framgång hävda att tribunalen åsidosatt principen om institutionell jämvikt. Tvärtom kan kommissionens ståndpunkt – att klagandena var tvungna att angripa genomförandebeslut 2013/707 om deras syfte var att bestrida slutsatserna rörande förekomsten av subventioner – endast godtas om rådet var skyldigt att anta en förordning om införande av slutgiltiga kompensande åtgärder när kommissionen godtagit ett åtagande om minimiimportpris som erbjudits av ett företag. Rådet har emellertid inte någon normbunden behörighet i detta avseende, såsom framgår av artikel 15.1 i grundförordningen. Enligt denna bestämmelse kan kommissionens förslag antas av rådet, såvida det inte beslutar att avvisa det.
- 48 Domstolen erinrar härvidlag om att kommissionens roll utgör en del av rådets beslutsprocess. Av bestämmelserna i grundförordningen följer således att kommissionen har till uppgift att genomföra undersökningar och på grundval av dessa besluta om förfarandet ska avbrytas eller om det i stället ska fortsätta genom att kommissionen vidtar provisoriska åtgärder samt föreslår rådet att vidta slutgiltiga åtgärder. Det ankommer emellertid på rådet att slutligt avgöra ärendet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 mars 1990, *Nashua Corporation m.fl./kommissionen och rådet*, C-133/87 och C-150/87, EU:C:1990:115, punkt 8).
- 49 Domstolen underkänner således den första delen av den första grunden.
- 50 När det gäller den andra delen av den första grunden har det gjorts gällande att godtagandet av åtagandet om minimiimportpris utgör ett gynnande beslut för klagandena som inte påverkar deras rättsliga situation, vilket är tvärtemot vad som anges i punkt 43 i den överklagade domen. Domstolen finner att det räcker med att påpeka att denna fråga saknar relevans, eftersom den rättsakt som är föremål för talan om ogiltigförklaring, och som tribunalen slagit fast att den kan tas upp till sakprövning, är den omtvistade förordningen och inte genomförandebeslut 2013/707, genom vilket kommissionen godtog detta åtagande.

- 51 När det gäller de två fall av felaktig rättstillämpning som det hävdats att tribunalen gjort sig skyldig till i punkt 44 i den överklagade domen – ett påstående som kommissionen angett enbart anförs för fullständighetens skull – kan dessa felaktigheter, även om de skulle antas vara fastställda, mot bakgrund av vad som angetts i punkterna 41–48 i förevarande dom, inte ha någon betydelse för giltigheten av tribunalens slutsats att den invändning om rättegångshinder som anförts av rådet och kommissionen skulle avvisas på grund av att den angripna förordningen påverkar klagandenas rättsliga situation.
- 52 Det bör tilläggas att domstolen redan har slagit fast att unionslagstiftaren, vid antagandet av förordningen infört handelspolitiska skyddsåtgärder som utgör en enhet eller ett ”paket” som eftersträvar ett och samma resultat, nämligen att undanröja de skadevällande verkningarna på unionsindustrin av den kinesiska subventionen av de aktuella produkterna och samtidigt skydda nämnda industris intressen, samt att artikel 2 inte var avskiljbar från resten av bestämmelserna i denna förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2017, SolarWorld/rådet, C-205/16 P, EU:C:2017:840, punkterna 46 och 57).
- 53 Härav följer att överklagandet inte kan bifallas på den första grunden.

Andra grunden för anslutningsöverklagandet

Parternas argument

- 54 Kommissionen har i den andra grunden, som åberopats i andra hand, med stöd av rådet, gjort gällande att även om det antas att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 44 i den överklagade domen fann att den omtvistade förordningen ändrade klagandenas rättsliga situation med hänsyn till att det endast är enligt denna förordning som klagandena är skyldiga att betala tull på de aktuella solpanelerna för det fall den årliga volymen överskrider, förlorade talan om ogiltigförklaring sitt föremål samma dag som genomförandeförordning 2015/866 trädde i kraft. Genom denna förordning drogs nämligen godtagandet av de åtaganden som erbjudits av klagandena tillbaka.
- 55 Kommissionen har konstaterat att den årliga importnivån för den berörda produkten, som fastställts i godtagandet av erbjudandet om ett åtagande från klagandena, aldrig uppnåts före ikraftträdandet av denna genomförandeförordning. Även om klagandena hade ett berättigat intresse av att väcka talan på grundval av den bestämmelse som föreskrev att tullar ska erläggas för import som överstiger den årliga nivån, upphörde detta intresse under alla omständigheter samma dag som genomförandeförordningen trädde i kraft, vilket ledde till konstaterandet att talan om ogiltigförklaring vid denna tidpunkt hade förlorat sitt föremål. Tribunalen har härvidlag underlåtit att bemöta ett sådant argument som kommissionen framförde vid förhandlingen i tribunalen.
- 56 Kommissionen har tillagt att även om man antar att tribunalen bemötte detta argument i punkt 44 i den överklagade domen, rör tribunalens svar inte den fråga som tagits upp av kommissionen. Det var just på grund av att kommissionen drog tillbaka godtagandet av åtagandet med avseende på klagandena med anledning av att åtagandet inte iaktogs som de rättsliga följderna av detta godtagande inte längre gav dem ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 57 Klagandena anser att denna grund ska underkännas, eftersom den är obegriplig och i vart fall verkningslös.

Domstolens bedömning

- 58 Domstolen påpekar att ett underkännande av den första grunden för anslutningsöverklagandet innebär att den andra grunden ska underkännas. Det framgår nämligen av den bedömning som ledde till ett underkännande av den första grunden att den omtvistade förordningen har inverkan på klagandenas rättsliga situation, oberoende av förekomsten av genomförandebeslut 2013/707.
- 59 Det förhållandet att genomförandeförordning 2015/866 innebar ett återkallande av godtagandet av det åtagande som klagandena erbjudit, vilket fastställdes genom genomförandebeslut 2013/707, medan den årliga nivån på importen av den berörda produkten, som angavs i detta åtagande, aldrig nåtts, kan således inte påverka slutsatsen att den angripna förordningen påverkar den rättsliga situationen för klagandena och att de följaktligen medgavs rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av sistnämnda förordning vid tribunalen.
- 60 Domstolen under således den andra grunden för anslutningsöverklagandet.
- 61 När det gäller kommissionens yrkande, som framförts i tredje hand, att talan i första instans ska ogillas och underkänna tribunalens tolkning av orsakssamband i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen inom ramen för den tredje grunden för talan i första instans, finner domstolen att det inte kan upptas till sakprövning eftersom det inte stöds av några rättsliga argument.
- 62 Mot bakgrund av det ovanstående ska anslutningsöverklagandet ogillas i sin helhet.

Prövning av överklagandet

- 63 Till stöd för sitt överklagande har klagandena åberopat en enda grund som avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att i punkterna 61–71 i den överklagade domen kräva att klagandena ska styrka ett berättigat intresse av att få den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring prövad och att tribunalen, under alla omständigheter, gjorde en felaktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna, eftersom klagandena faktiskt hade ett sådant intresse.

Parternas argument

- 64 Klagandena har för det första hävdatt att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa domstolens rättspraxis på möjligheten att åberopa enskilda grunder. Enligt denna rättspraxis måste en sökande visa att den har ett berättigat intresse av att få saken prövad, det vill säga ett berättigat intresse av att den ifrågasatta rättsakten ogiltigförklaras. Klagandena har anfört fyra skäl till stöd för tribunalens felaktiga rättstillämpning.
- 65 Klagandena anser för det första att tribunalens bedömning strider mot domstolens rättspraxis, enligt vilken sökande endast behöver styrka ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras.
- 66 Vidare underlät tribunalen att särskilja den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring från situationer där en grund inte kan tas upp till sakprövning på grund av att sökanden saknar en rätt att få den prövad. Dessa fall, som följer av domstolens rättspraxis, avser dels en situation där en grund inte rör en sökande, utan hänför sig till ett allmänt intresse eller ett lagstiftningsintresse, och dels en situation där grunden rör regler, vilka, i likhet med en institutions arbetsordning, inte är avsedd att skydda enskilda. Den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring rör inte detta slags situation och tribunalen har inte hänvisat till ett sådant slags situation.

- 67 För det andra har klagandena hävdats att deras rätt till försvar har åsidosatts, eftersom tribunalen hindrade dem från att ta upp alla grunder som de ansåg lämpliga, vilket strider mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 68 Klagandena har för det tredje hävdats att, även om det medges att de var tvungna att styrka ett berättigat intresse av att få den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring prövade, åsidosätter tribunalens konstaterande att dessa grunder inte kan tas upp till sakprövning deras rätt till ett effektivt rättsmedel – vilken slås fast i artikel 47 i stadgan. Klagandena var tvungna att väcka talan om ogiltigförklaring inom den frist som föreskrivs i artikel 263 sjätte stycket FEUF för att undvika preskription av deras rättigheter, eftersom de i annat fall, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) skulle ha tagit risken att berövas möjligheten att ifrågasätta giltigheten av den omtvistade förordningen vid en domstol i en medlemsstat i samband med en begäran om förhandsavgörande.
- 69 Klagandena har i detta avseende påpekat att tribunalen fann deras intresse av att få de två första grunderna för talan om ogiltigförklaring prövade hypotetiskt, vilket betyder att om det berättigade intresse som krävs för att göra gällande dessa grunder uppkommit efter utgången av den frist på två månader som följer av artikel 263 sjätte stycket FEUF, skulle de vara förhindrade att föra talan. En sådan situation är än mer problematiskt med tanke på att en av klagandena, Canadian Solar EMEA, ett importföretag, när som helst hade kunnat ifrågasätta giltigheten av den omtvistade förordningen vid en nationell domstol om detta företag inte hade varit knuten till övriga klagande, som är exporterande företag.
- 70 För det fjärde har klagandena gjort gällande att tribunalen åsidosatte deras rätt att yttra sig, eftersom frågan huruvida de två första grunderna för talan om ogiltigförklaring kunde upptas till sakprövning inte till fullo behandlades inför tribunalen. Denna fråga har nämligen varken tagits upp av rådet och kommissionen under det skriftliga förfarandet eller till fullo diskuterats under förhandlingen vid tribunalen, vilket hindrade klagandena från att visa att de tillverkar och exporterar till unionen, och importerade till unionen, solcellsmoduler med ursprung i ett tredjeland, men som avsänts från Kina, och importerade till unionen solcellsmoduler med ursprung i Kina men som avsänts från ett tredje land.
- 71 Klagandena anser vidare att tribunalen gjorde en felaktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna genom att i punkterna 66–70 i den överklagade domen slå fast att de inte hade ett sådant berättigat intresse som krävs för att göra gällande den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring.
- 72 Enligt klagandena framgår det av fast praxis från domstolen att klagandena har ett berättigat intresse av att väcka talan för att förhindra att institutionerna upprepar fel på grundval av en felaktig tolkning av bestämmelserna i grundförordningen, vilket är fallet i förevarande mål, eftersom kommissionen antog en ny förordning, det vill säga kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 av den 1 mars 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång av åtgärderna enligt artikel 18.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 19.3 i förordning (EU) 2016/1037 (EUT L 56, 2017, s. 1), som förlänger giltigheten av den omtvistade förordningen med ytterligare arton månader och som upprepar samma misstag.
- 73 Dessutom rörde de grunder som klagandena åberopade räckvidden av antisubventionsundersökningen, vilken därmed påverkar den kompenserande subventionen, skadan, orsakssambandet och bedömningarna av unionens intresse som föranledde rådet att anta den omtvistade förordningen.

74 Rådet och kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att den första grunden till viss del inte kan tas upp till prövning och i övriga delar är ogrundad, samt att den i vart fall i sin helhet inte kan läggas till grund för ett bifall av överklagandet.

Domstolens bedömning

75 För det första gjorde tribunalen en riktig bedömning när den i punkt 61 i den överklagade domen erinrade om domstolens fasta praxis enligt vilken en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den. Bevis för ett sådant intresse, som ska bedömas den dag talan väcks vilket är en väsentlig och grundläggande förutsättning för varje rättsligt förfarande, ska åberopas av sökanden (dom av den 18 oktober 2018, Gul Ahmed Textile Mills/rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 37).

76 Såsom tribunalen angett i punkterna 62 och 63 i den överklagade domen, ska en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad vara faktiskt och aktuellt. Det får inte avse en hypotetisk framtida situation. Detta intresse av att få saken prövad, vad avser föremålet för talan, ska föreligga när talan väcks, och bestå fram till domstolsavgörandet, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i saken (dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkterna 56 och 57 och där angiven rättspraxis). Detta berättigade intresse måste bestå fram till domstolsavgörandet och den domstol vid vilken talan väckts kan när som helst under förfarandet på eget initiativ pröva om en av parterna inte längre har ett intresse av att få sin talan prövad på grund av en omständighet som inträffat efter det att talan väcktes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2018, Gul Ahmed Textile Mills/rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 38).

77 Vad beträffar påståendet att tribunalen felaktigt krävde att klagandena skulle styrka att de hade ett sådant berättigat intresse som krävs för att göra gällande den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring, ska det först erinras om att domstolen redan har slagit fast att en grund till stöd för en talan om ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning på grund av att det saknas ett berättigat intresse av att få saken prövad, när en ogiltigförklaring av den angripna rättsakten med stöd av nämnda grund inte kan medföra att sökanden når sådan framgång som eftersträvas, även om det antas att det skulle finnas fog för grunden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2011, Evropaïki Dynamiki/ECB, C-401/09 P, EU:C:2011:370, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

78 I detta hänseende framgår det av domstolens praxis att under vissa omständigheter kan en sökande behålla ett berättigat intresse av att få en rättsakt som upphävts under förfarandets gång ogiltigförklarad, för att förmå rättsaktens upphovsman att i framtiden vidta lämpliga ändringar och således förhindra att de rättsstridigheter som rättsakten påstås vara behäftad med upprepas (dom av den 6 september 2018, Bank Mellat/rådet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, punkt 64).

79 Det förhållandet att ett sådant berättigat intresse består i syfte att förhindra att institutionerna upprepar fel på grundval av en felaktig tolkning av en bestämmelse i unionsrätten kan emellertid inte godtas i ett fall då sökanden aldrig har haft något berättigade intresse av att få saken prövad.

80 Eftersom klagandena vid tidpunkten då deras talan om ogiltigförklaring väcktes inte har visat att de hade ett berättigat intresse av att få de två första grunderna prövade, och detta intresse, i enlighet med den rättspraxis som angetts i punkterna 75 och 76 i förevarande dom, ska bedömas vid den tidpunkt då talan väcktes och inte får avse en hypotetisk framtida situation, får klagandena således inte motivera ett sådant intresse genom att åberopa behovet av att förhindra att institutionerna upprepar fel på grundval av en felaktig tolkning av en bestämmelse i unionsrätten.

- 81 När det gäller påståendet att den första och den andra grunden för talan om ogiltigförklaring ska upptas till sakprövning eftersom de avsåg räckvidden av antisubventionsundersökningen, konstaterar domstolen att detta argument saknar stöd. Den omständigheten att dessa grunder i sak avsåg innehållet i delar av undersökningen, såsom subventionen, skadan eller orsakssambandet, kan inte i sig leda till att dessa grunder ska upptas till sakprövning i en situation där klagandena inte har visat ett berättigat intresse av att få dessa grunder prövade.
- 82 Härav följer att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den med stöd av den praxis från domstolen som anges i punkterna 75 och 76 i förevarande dom, i punkt 71 i den överklagade domen slog fast att de två första grunderna för talan om ogiltigförklaring inte kunde upptas till sakprövning.
- 83 När det gäller argumentet att tribunalen åsidosatte artikel 47 i stadgan, erinrar domstolen om att ändamålet med den artikeln, med hänsyn till det skydd som ges i denna, inte är att det i fördragen föreskrivna systemet med domstolsprövning ska ändras, särskilt inte bestämmelserna om upptagande av talan som väckts direkt vid unionsdomstolen, vilket även framgår av förklaringarna till denna artikel. Dessa förklaringar ska, i enlighet med artikel 6.1 tredje stycket FEU och artikel 52.7 i stadgan, beaktas vid tolkningen av densamma (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2013 Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 97 och där angiven rättspraxis).
- 84 Domstolen konstaterar följaktligen att det skydd som ges i artikel 47 i stadgan inte kräver att en rättssökande ovillkorligen ska kunna väcka talan om ogiltigförklaring mot unionsrättsakter direkt vid unionsdomstolen (dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 105).
- 85 Mot denna bakgrund kan klagandena inte med framgång göra gällande att kravet på att styrka ett berättigat intresse av att få en grund till stöd för en talan om ogiltigförklaring prövad, kränker deras rätt till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan.
- 86 Vad vidare gäller påståendet om att tribunalen åsidosatte klagandenas rätt att yttra sig, som följer av nämnda artikel i stadgan, konstaterar domstolen att klagandena inte har bestritt att de olika intervenienterna vid den muntliga förhandlingen diskuterade rådets invändning om rättegångshinder rörande de två första grunderna till stöd för talan om ogiltigförklaring. Klagandena kan följaktligen inte med framgång göra gällande att tribunalen inte gav dem möjlighet att diskutera alla rättsliga frågor som var avgörande för förfarandets utgång eller åberopa nödvändig bevisning till stöd för sin ståndpunkt.
- 87 När det slutligen gäller argumentet att tribunalens slutsats, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), förhindrar klagandena att föra talan för det fall det berättigade intresse som krävs för att göra gällande den första och den andra grunden skulle uppstå efter utgången av den frist på två månader som avses i artikel 263 sjätte stycket FEUF, räcker det att konstatera att anförd rättspraxis i en sådan situation i princip inte utgör ett hinder för klagandena att åberopa sådana grunder vid en nationell domstol.
- 88 Av det ovanstående följer att domstolen underkänner den anförda grunden. Överklagandet ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 89 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas.

- 90 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i samma regler ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 91 Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. och Csi Solar Power har tappat målet i huvudöverklagandet, och rådet och kommissionen har yrkat ersättning för rättegångskostnaderna. Dessa företag förpliktas därför att ersätta de rättegångskostnader som är hänförliga till överklagandet.
- 92 I enlighet med artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig i mål om överklagande enligt artikel 184.1, ska kommissionen, som har intervenerat i målet såvitt avser överklagandet, bära sina rättegångskostnader.
- 93 Eftersom kommissionen har tappat målet vad avser dess anslutningsöverklagande, och Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. och Csi Solar Power har yrkat ersättning för rättegångskostnaderna, ska kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser anslutningsöverklagandet.
- 94 I enlighet med artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig i mål om överklagande med stöd av artikel 184.1, ska rådet, som har intervenerat i målet såvitt avser överklagandet, bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas i båda fallen.**
- 2) **Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd och Csi Solar Power Group Co. Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna avseende huvudöverklagandet.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader som hänför sig till huvudöverklagandet.**
- 4) **Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna såvitt avser anslutningsöverklagandet.**
- 5) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader som hänför sig till anslutningsöverklagandet.**

Underskrifter